

INTERNATIONELLA BROTTSOFFERDAGEN måndagen den 22 februari 2010-02-23

Brottsoffermyndigheten hade sin årliga konferens den här dagen på Norra Latin, Drottninggatan i Stockholm, och ämnet var *Vem tar ansvar för våldet?*

Den första person jag träffade då jag kom till Norra Latin var Ewa-Britt Gabrielsen, mamma till Marcus som sparkades till döds på Kungsgatan. Som ni minns var hon vår *Aktiva Kvinna* för några år sedan. Hon berättade att hennes make avlidit i höstas. Hon var sedan i höstas medlem i RAV (Riksorganisationen för anhöriga till våldsdödade) och var nu suppleant i RAV:s styrelse. Hon arbetar fortfarande för att få en platta med sonens namn placerad på trottoaren på Kungsgatan och hade också låtit tillverka en sådan platta, som vid det här tillfället låg på RAV:s bord. Ewa-Britt bad mig framföra en hälsning till alla på riksförbundet.

Med det trafikchaos som rådde i Stockholm den här dagen tog resan in till stan 2 ½ timme, vilket innebar att jag kom in mitt under föredraget av Marius Råkil, specialist i klinisk psykologi och chef för Alternativ til Vold i Oslo. Hans föredrag hette *Utmaningar i att markera ansvar för våld i nära relationer – om bemötande av våldsutövare och offer*.

Han ansåg att män som har utövat våld mot sin sambo/hustru behöver hjälp till att ta ett grepp om den skam, vanmakt och självförakt som följer efter att han utövat våld. Alla män känner så även om de inte visar det. Männens behöver stöd för att själva ta ansvar för att tala med kvinnan och barnen om vad han gjort på ett ärligt sätt. Mannen behöver också hjälp till att ta ansvar för att återuppbygga tillit och trygghet, hjälp till att utvecklas. En man i en av de mansgrupper Råkil arbetar med hade uttryckt den aktuella situationen på ett bra sätt: Det tar tre år att återuppbygga tilliten och tre sekunder att bryta ner den.

Efter den punkten fortsatte programmet med *Projekt Karin – utveckling och erfarenheter*. Anna Gustafsson från polismyndigheten i Skåne och Margot Olsson, Malmö stads kvinnofridssamordnare, talade om sitt projekt som fortsätter att utvecklas. De tar emot kvinnor som varit utsatta för våld och

hjälper dem, även med polisanmälan, och har ett direkt samarbete med polisen. De har inrett sin mottagning på ett sådant sätt att kvinnorna ska känna sig avslappade och trygga i miljön. Det kostar inte något för kvinnorna att komma och få hjälp. Själva känner sig personalen trygga i sina positioner, då man inte är beroende av bidragsgivare, utan allt sker inom den ordinarie verksamheten.

De har frågat varför kvinnorna anmäler våldsbrotten och fått till svar att man vill ha slut på våldet, för att få mannen åtalad och dömd eller en kombination av dessa båda. Man har hittills tagit hand om 348 fall och av dessa är 273 mellan 25-45 år, resterande är äldre. 81 behövde direkt skydd och 22 fick plats på kriscentrum.

Efter en kort paus tog tio olika specialseminarier vid. Jag lyssnade då på seminarium nr 4, som Björn Sellström, inspektör på rikspolisstyrelsens IT-sektion i Stockholm höll i och han talade om *Offren i det barnpornografiska materialet*. Det här var något helt fruktansvärt, ofattbart, förfärligt!

Björns arbete bestod i att försöka avslöja de personer som ligger bakom barnpornografiska bilder på nätet och han gick igenom på vilket sätt han arbetade genom att visa på detaljer i fotografier som kunde avslöja vem som låg bakom bilderna eller var fotona var tagna.

Det finns precis hur mycket som helst av sådana här bilder på nätet, 4 miljoner webbsidor nämndes. Från dessa fyra miljoner sidor är endast 973 barn identifierade – men det är bättre än ingenting. Männen påstår att barnen inte far illa, men det gör dom naturligtvis och de far illa för alltid. Det skulle ta tre års heltidsarbete att gå igenom 4 miljoner webbsidor för en person.

Han visade ett antal bilder för oss med små barn som blev våldtagna på olika sätt! Jag önskar jag hade sluppit se detta!! Vi fick veta att det är status bland män som sysslar med barnpornografi att visa upp egna barn som de kan utnyttja och därmed inte behöver söka upp okända barn! Jag frågade var mammorna var, som borde skydda sina barn. På det fick jag svaret att mammorna förmodligen är utsatta för sådant våld att de inte orkar hålla emot. Det händer t o m att de tar de andra syskonen med sig och går ut under tiden pappan våldtar barnet!

Björn gick in på nätet och visade oss hur lätt det var för en man att få tag i ett barn. Man kunde se hela korrespondensen undan för undan. Det var en 2-åring som bjöds ut!

Skrev gjorde

Kerstin